

**Вирок
від 14.01.2025 по справі 173/3130/24
ВЕРХНЬОДНІПРОВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Справа № 173/3130/24

Номер провадження1-кп/173/67/2025

В ИР ОК

іменем України

14 січня 2025 року м. Верхньодніпровськ

Верхньодніпровський районний суд Дніпропетровської області
у складі:

головуючого судді ОСОБА_1 ,

за участю секретаря судового засідання ОСОБА_2 ,

прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні
Верхньодніпровського районного суду Дніпропетровської
області обвинувальний акт у кримінальному провадженні,
внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань №
12024041430000314 від 13 червня 2024 року, по
обвинуваченню:

ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинськ,
Дніпропетровської області, українця, громадянина України, з
середньо-спеціальною освітою, не одруженого,
військовослужбовця військової служби за призивом під час
мобілізації ВЧ НОМЕР_1 , курсанта, який зареєстрований за

адресою: АДРЕСА_1 , проживає за адресою: АДРЕСА_2 , раніше судимого:

-19 вересня 2023 року Заводським районним судом м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області за ч. 2 ст. 190 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 2 роки, на підставі ст. 75 КК України звільнений від призначеного судом покарання з іспитовим строком на 1 рік,

у скоєнні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 289 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Відповідно до витягу із наказу командира військової частини НОМЕР_1 (по стройовій частині) від 15 лютого 2024 року № 83 солдата ОСОБА_4 призначено на посаду курсанта, військової частини НОМЕР_1 .

Будучи військовослужбовцем Збройних сил України солдат ОСОБА_4 , відповідно до вимог ст. 9, 11 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, був зобов'язаний свято і непорушно дотримуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, не допускати негідних вчинків самому та утримувати від них інших військовослужбовців.

Проте, солдат ОСОБА_4 , достовірно знаючи вимоги вказаного вище законодавства, допустив їх порушення та вчинив злочин проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

Так, в ніч з 10.06.2024 року на 11.06.2024 року, точний час встановити не вдалось, солдат ОСОБА_4 , знаходячись у стані алкогольного сп'яніння, перебуваючи у с. Якимівка Верхньодніпровської ТГ Кам'янського району Дніпропетровської області, підійшов до домоволодіння раніше йому знайомого ОСОБА_5 , по АДРЕСА_3 , де побачив мотоцикл марки «ІЖ Планета-4», державний номер НОМЕР_2 , 1988 року випуску, який зареєстровано на гр. ОСОБА_6 ІНФОРМАЦІЯ_2 , та який перебуває у фактичному володінні та розпорядженні гр. ОСОБА_5 . Після чого ОСОБА_4 , керуючись раптово виниклим умислом, направленим на повторне, незаконне заволодіння транспортним засобом, з огороженої

території домоволодіння, за допомогою фізичної сили рук, зламав дерев'яну частину вхідної хвіртки, та проник на територію домоволодіння ОСОБА_5, де підійшов до вищевказаного мотоциклу.

Продовжуючи реалізовувати свій протиправний умисел, направлений на незаконне заволодіння транспортним засобом, ОСОБА_4, будучи впевненим в тому, що за його діями ніхто, не спостерігає, оглянув вказаний мотоцикл, поблизу господарського приміщення, виявив, що даний транспортний засіб не має акумулятора, а його заднє колесо заблоковане металевим цепом до рами мотоциклу та зачинено на навісний замок. Після чого, ОСОБА_4, виконуючи дії направлені на повторне незаконне заволодіння транспортним засобом, цілковито усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, за допомогою металевої труби (яку він знайшов на території домоволодіння ОСОБА_5 розламав навісний замок, тим самим звільнив колесо мотоцикла, та викотив його за територію домоволодіння ОСОБА_5. Далі, ОСОБА_4, маючи реальну можливість розпоряджатися мотоциклом марки «ІЖ Планета-4», державний номер НОМЕР_2, 1988 року випуску, утримуючи його в руках, зник з місця вчинення кримінального правопорушення, розпорядившись ним на власний розсуд.

Допитаний у судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_4 повністю визнав свою вину у вчиненні інкримінованого йому правопорушення, підтвердив обставини викладені в обвинувальному акті. Пояснив, що дійсно в зазначений в обвинувальному акті час повертався додому з магазину, був на підпитку, зайшов до потерпілого ОСОБА_7, побачив в дворі мотоцикл та вирішив забрати його. На мотоциклі на колесі був ціпок, який його блокував. Потягнув за ціпок, він відпав. Мотоцикл не заводився, тому покотив його в руках, віддав знайомому, а той продав його. За мотоцикл отримав 2850 грн., які витратив на власні потреби. З потерпілим з цього приводу не спілкувався, де знаходиться мотоцикл йому не відомо. Усвідомлював, що під час іспитового строку не можна вчиняти кримінальних правопорушень.

Прокурор у судовому засіданні зазначив, що під час судового розгляду встановлено, що інкриміноване протиправне діяння вчинено обвинуваченим, тому просив суд визнати ОСОБА_4

винуватим та призначити покарання за ч. 2 ст.289КК України у виді позбавлення волі на строк 5 років. На підставі ст. 71КК України за сукупністю вироків, шляхом часткового приєднання до покарання, яке буде призначене цим вироком, невідбутої частини покарання призначеного вироком Заводського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області призначити ОСОБА_4 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 5 (п`ять) років 1 (один) місяць.

При цьому прокурор просив урахувати таку пом`якшуючу покарання обставину, як щире каяття та активне сприяння розкриттю злочину. Відсутність обставин які обтяжують покарання.

Потерпілий ОСОБА_5 в судове засідання не з`явився, про час та місце розгляду справи повідомлений належним чином. Направив на адресу суду заяву, в якій просив справу розглядати без його участі.

Оскільки обвинувачений в повному обсязі визнав свою вину у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення при обставинах, викладених в обвинувальному акті, та приймаючи до уваги, що прокурор, також не оспарював фактичні обставини справи, і судом встановлено, що учасники судового розгляду, в тому числі обвинувачений, правильно розуміють зміст цих обставин та відсутні сумніви щодо добровільності їх позиції, роз`яснивши положення ч. 3 ст.349КПК України про те, що в такому випадку вони будуть позбавлені права оспарювати фактичні обставини справи в апеляційному порядку, вислухавши думку учасників провадження, які не заперечували проти розгляду кримінального провадження в порядку, передбаченому ч. 3 ст. 349 КПК України, суд визнає недоцільним дослідження доказів стосовно тих фактичних обставин скоєння злочинів, які ніким не оспарюються.

Враховуючи викладене, допитавши у судовому засіданні обвинуваченого та частково дослідивши матеріали кримінального провадження, у тому числі ті, що характеризують особу обвинуваченого, суд дійшов висновку, що вина обвинуваченого ОСОБА_4 у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення при встановлених судом обставинах доведена повністю, а його дії слід кваліфікувати за ч. 2 ст. 289 КК України, незаконне заволодіння транспортним засобом, вчинене повторно з проникненням у сховище.

При вирішенні питання щодо виду та міри покарання, необхідного і достатнього для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень, суд враховує приписи статей 50, 65 КК України, зі змісту яких випливає, що особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначено покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Виходячи з указаної мети й принципів справедливості, співмірності та індивідуалізації покарання, воно повинно бути адекватним характеру вчинених дій, їх небезпечності та даним про особу винного. При виборі покарання мають значення й повинні братися до уваги обставини, які його пом'якшують і обтяжують.

Обставиною, яка пом'якшує покарання обвинуваченому ОСОБА_4, суд визнає щире каяття та активне сприяння розкриттю злочину.

Обставин, що обтяжує покарання обвинуваченому ОСОБА_4 судом не встановлено.

Разом з цим, суд приймає до уваги досудову доповідь органу пробації від 23.10.2024, згідно з якою орган пробації, беручи до уваги інформацію, що характеризує особистість обвинуваченого та його спосіб життя, історію правопорушень, рівень ризику вчинення повторного кримінального правопорушення оцінює як високий ризик небезпеки для суспільства, у тому числі для окремих осіб оцінюється як середній. Орган пробації вважає, що виправлення цієї особи можливо без обмеження або позбавлення волі на певний строк. Проте висновок досудової доповіді має рекомендаційний характер.

Згідно з роз'ясненнями п. 1 Постанови Пленуму Верховного Суду України №7 «Про практику призначення судами кримінального покарання» від 24 жовтня 2003 року, «Призначаючи покарання у кожному конкретному випадку суди зобов'язані враховувати ступінь тяжкості вчиненого злочину, дані про особу винного та обставини справи, що пом'якшують і обтяжують покарання. Особі, яка вчинила злочин, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових злочинів».

Крім того, необхідно враховувати позицію Конституційного Суду України, викладену у рішенні №15-рп/2004 від 02

листопада 2004 року, відповідно до якої окремим виявом справедливості є питання відповідності покарання вчиненому злочину; категорія справедливості передбачає, що покарання за злочин повинно бути домірним злочину. Справедливе застосування норм права - є передусім недискримінаційний підхід, неупередженість. Це означає не тільки те, що передбачений законом склад злочину та рамки покарання відповідатимуть один одному, а й те, що покарання має перебувати у справедливому співвідношенні із тяжкістю та обставинами скоєного і особою винного.

За таких обставин, судом враховано, що обвинувачений, на обліку у лікаря нарколога та психіатра не перебуває, за місцем проживання характеризується посередньо, раніше судимий, 19 вересня 2023 року Заводським районним судом м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області за ч. 2 ст. 190 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 2 роки, на підставі ст. 75 КК України звільнений від призначеного судом покарання з іспитовим строком на 1 рік, знову вчинив умисний тяжкий злочин за ч. 2 ст. 289 КК України, а отже, на думку суду, належних висновків для себе не зробив, що свідчить про антисоціальну спрямованість особи обвинуваченого, його схильність до вчинення нових кримінальних правопорушень, а тому суд вважає, що виправлення обвинуваченого ОСОБА_4 можливе лише із застосуванням покарання, пов'язаного лише з ізоляцією від суспільства - у виді позбавлення волі в межах, передбачених санкцією ч. 2 ст. 289 КК України.

За приписами ст. 71 КК України, якщо засуджений після постановлення вироку, але до повного відбуття покарання вчинив новий злочин, суд до покарання, призначеного за новим вироком повністю або частково приєднує невідбуту частину покарання за попереднім вироком.

Остаточне покарання за сукупністю вироків, крім випадків, коли воно визначається шляхом поглинення одного покарання іншим, призначеним у максимальному розмірі, має бути більшим від покарання, призначеного за новий злочин, а також від невідбутої частини покарання за попереднім вироком.

Отже, враховуючи, що обвинувачений раніше судимий 19 вересня 2023 року Заводським районним судом м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області за ч. 2 ст. 190 КК України до покарання у виді позбавлення волі на строк 2 роки, на підставі ст. 75 КК України звільнений від призначеного судом

покарання з іспитовим строком на 1 рік, проте вчинив новий злочин після постановлення зазначеного вироку, але до повного відбуття покарання за вироком Заводського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області року від 19.09.2023, а тому суд остаточне покарання призначає за правилами ст.71КК України шляхом часткового приєднання невідбутої частини покарання за вищевказаним вироком.

Призначення ОСОБА_4 саме такого покарання буде відповідати принципу необхідності і достатності для виправлення обвинуваченого, впливає з дотримання судом принципів «рівних можливостей» та «справедливого судового розгляду», не лише покарати за вчинення кримінального правопорушення, а й здійснити виправлення особистості, а також запобігти вчиненню нею так і іншими особами злочинів.

Суд наголошує, що призначення покарання є дискрецією лише суду, та здійснюється лише на підставі внутрішнього переконання судді, і оцінки особистості обвинуваченого, з метою досягнення саме мети визначеної ст. 50 КК України. При цьому, покарання у виді позбавлення волі хоча і є винятковим, але застосовується щодо осіб, виправлення яких є неможливим в іншій, передбачений законом спосіб.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

Питання речових доказів у кримінальному провадженні слід вирішити відповідно до положень ст. 100 КПК України.

Витрати на залучення експертів відсутні.

Запобіжний захід у кримінальному провадженні не обирався і на даний час відсутні підстави для його обрання.

На підставі викладеного, керуючись ст. 100, 349, 363-368, 370, 371, 374, 376 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

ОСОБА_4 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 2 ст. 289 КК України та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років.

На підставі ст. 71 КК України, за сукупністю вироків, шляхом часткового приєднання до покарання, яке призначене цим

вироком, невідбутої частини покарання призначеного вироком Заводського районного суду м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області від 19.09.2023 призначити ОСОБА_4 остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років 1 (один) місяць.

Початок відбуття покарання ОСОБА_4 рахувати з моменту його затримання на виконання цього вироку.

Запобіжний захід обвинуваченому ОСОБА_4 до набрання вироком законної сили не обирати.

Речові докази:

-мотоцикл марки«ІЖ Планета-4»,червоного кольору,державний номер НОМЕР_2 , 1988 року випуску поміщений на зберігання на штраф-майданчик ВП № 3 Кам'янського РУП ГУНП в Дніпропетровській області повернути потерпілому ОСОБА_5 за належністю.

- мікрочастинки трави та коріння поміщенні до паперового конверту передані на зберігання до камери схову речових доказів ВП № 3 Кам'янського РУП ГУНП в Дніпропетровській області відповідно до квитанції про отримання на зберігання речових доказів, вилучених (отриманих) стороною обвинувачення під час здійснення кримінального провадження № 1468, номер книги обліку речових доказів, вилучених (отриманих) стороною обвинувачення під час здійснення кримінального провадження 775, порядковий номер 364 знищити.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції. Апеляційна скарга на вирок може бути подана до Дніпровського апеляційного суду через Верхньодніпровський районний суд Донецької області протягом тридцяти днів з моменту його проголошення.

Суддя: ОСОБА_1

Суд [Верхньодніпровський районний суд](#)
[Дніпропетровської області](#)

Дата ухвалення рішення	14.01.2025
Оприлюднено	16.01.2025
Номер документу	124406500
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту Незаконне заволодіння транспортним засобом

Судовий реєстр по справі — 173/3130/24

Вирок від 14.01.2025 Кримінальне Верхньодніпровський районний суд Дніпропетровської області Кожевник О. А.	Ухвала від 25.10.2024 Кримінальне Верхньодніпровський районний суд Дніпропетровської області Кожевник О. А.	Ухвала від Криміналь Верхньодн районний Дніпропет області Кожевник
---	--	--

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2025 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

